

PAD Palatt

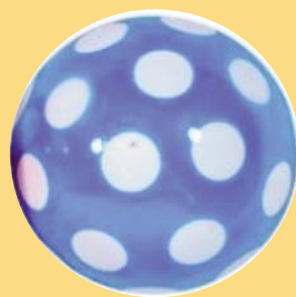

Botos Auróra 3.s

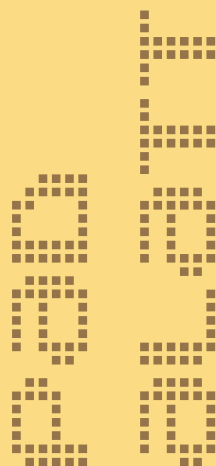
JAJ DE JÓ A VAKÁCIÓ!!!

tartalom

JÚNIUS

- 3 Kiváló Vajdások
- 4 Pedagógusnapra
- 5 Németországban Comeniussal
- 6-7 Comeniussal Németországban
- 8 Búcsú
- 9 Versek a családról
- 10 Apróságok

AKIKRE BÜSZKÉK LEHETÜNK

Akikre büszkék lehetünk, azok elsősorban iskolánk tanulói. Ezt persze év közben is tudja az ember, hiszen sok jó sportoló és sok jó hangú gyerek jár a Vajdába. Amikor azonban évvégén elkészül a versenytáblázat, vagyis az az összesítés, amely jól mutatja az év során a versenyeken elért eredményeket, akkor láthatjuk igazán, hogy iskolánk diákjai milyen sokoldalúak, és valóban büszkék lehetünk rájuk. Számos sporteredményünket felsorolni is nehéz. A fővárosi és kerületi énekversenyeken mindig az élen állnak a vajdások. Számos tantárgyi versenyben is jelentős eredményeket értek el diákjaink: informatika, matematika, földrajz, rajz, történelem, helyesírás, könyvtárhasználat, stb. És a kiválóak között büszkélkedhetünk SNI-s tanulóinkkal is. Ne felejtjük el, hogy ez a sok kiváló eredmény nem jött volna létre a lelkes tanárok és tanítók jó munkája nélkül. Rájuk is büszkék lehetünk. A szép eredményeket hozó tanév végén mindenkinek jó nyári vakációt kíván a Pad Alatt szerkesztősége.

KIVÁLÓ VAJDÁSOK 2011-2012.

VAKÁCIÓ!!!

PEDAGÓGUSNAPRA

Beszélj a tanítódról!

Az én tanítómat Marcello Dortának hívják, elsőbe lett az enyém, mikor óvodába jártam, nem volt az enyém. Nagyon szeretem őt, mert jó, és egy csomó mindenre megtanít bennünket. Kénytelen bennünket verni, amiért nem fogadunk neki szót. Látszólag harminc éves, de egy kicsit ötlet több. Szakállas, szemüveges. A haja egy kicsit barna, egy kicsit szőke. Kék és zöld szemet visel. Nyáron leburnul, télen nem. Egy kicsit magas és egy kicsit alacsony, játszik velünk és kénytelen verni bennünket. Nincs valami jóba a többi tanítónénivel, mert a többi tanítónéni csak kiabál és játssza az eszit, és minél öregebb, annál jobban játssza az eszit és állandóan cigarettázik a folyosón és nem tud semmit. Az

én tanítóm elmagyarázott nekünk bizonyos dolgokat, és megmondta, hogy:”Mit tuggya azt a többi tanítónéni!” Az én tanítóm nagyon jól rajzol, és mindenki hozzá jön, de karácsonyi meg anyáknapi ajándékot nem tud csinálni, ezért az anyák mindig duzzogni szoktak. Ő sose akar semmi évvégi ajándékot, de mi akkor is adunk neki. Én az idén olyan ajándékot hozok neki, amiért 10 ezer lírát fizetek, a felit édesanyám állja, a másik felit Armaduccióék.

(Marcello DOrta: Én reméljük, megúszom. Nápolyi elemisták dolgozatai többé-kevésbé eredeti helyesírással)

veszélyes küldetés
a nagy csapat

Németországban Comeniussal

Iskolánkban ebben a tanévben indult a Comenius program, mely lehetővé tette, hogy a jó angolok és németek megismerkedjenek egy szlovén és egy német iskola diákjaival. Az ősszel Szlovéniában jártak a vajdasok, márciusban mi láttuk vendégül a szlovén és a német barátainkat, a program befejezéséeként pedig Németországba látogattak iskolánk tanulói. Természetesen a német és az angol tudás nem volt hátrány. A fotókat Tünde néni készítette, a beszámolókat az útról a következő oldalon olvashatjátok.

Comeniussal Németországban

Nagyon örültem, amikor Tünde néni közölte velem, hogy mehetek Németországba. Minden nap arra gondoltam: „De jó lesz Németországban”. Az idő nagyon gyorsan eltelt, és már a Keleti pályaudvaron találtam magam. Az iskolából összesen 10 gyerek kapta ezt a szép jutalmat Pali bácsitól, hogy elutazhat külföldre. Az út hosszú volt, és a többség nem tudott aludni, csak pár órát bóbiskolni. Másnap mindenki megkönnyebbült, amikor leszálltunk a vonatról, és beszívtuk a friss németországi levegőt. Az első nap Lipcsében (Leipzig) voltunk. Nagyon tetszett a város és Európa legnagyobb pályaudvara, ami itt áll. Szinte az összes nevezetességet megnéztük. Este tovább utaztunk Großkorbethaba. Ott egy panzióba vittek minket. Másnap egész nap a faluban voltunk. Volt sportfoglalkozás, finom ebéd, falunézés, és csütörtökön elindultunk pár német gyerekkel Merseburgba,

ahol megint volt városnézés, és egy cuki német lány (Michelle) meghívott fagyira. Pénteken voltunk Halleban. Ott olasz kaját ettünk, volt idegenvezetés, és megnéztük a Halloren csokigyárat. Majd én is vettem Michelle-nek egy fagyit. Később Tünde néni és Apa egyik régi német barátjával Stefennel és anyukájával találkoztunk. Vicces volt. Aznap este volt a búcsúparti. Finom volt a vacsi. Sajnos el kellett búcsúztunk a gyerekektől, akikkel olyan jól összebarátkoztunk a három nap alatt. Másnap reggel szomorúak voltunk, hogy el kell hagynunk Großkorbetha, és nem láthatjuk többé a német gyerekeket, de mégis boldogan indultunk Drezdába. Ott is várost néztünk. Andi néni megtanította kimondani az „r” betűt. Minden nagyon szép volt, pedig a második világháborúban lebombázták a város nagy részét, de egy számítógépes, 3D-s program segítségével mindent újjáépítettek. Nekem Drezda tetszett a legjobban, mert én ilyen nagyvárosi gyerek vagyok. Majd elindultunk, most már Budapest felé. Jó volt újra látni a szülőket, de azért én még egy kicsit maradtam volna. Hétfőn a suliban furcsa volt ránézni azokra a gyerekekre, akikkel együtt utaztam, és azelőtt nem is nagyon ismertem őket. Például mikor a 2. emeleti folyosón jártam, Niki a német teremből rám kiáltott: -Frici...!!! Azután kijött a folyosóra, és beszélgettünk... Nagyon jó volt Németországban, és nagyon örülök, hogy engem is megjutalmaztak ezzel a szép utazással.

Venczel Frigyes 5.t

Az iskolától kaptam egy lehetőséget, hogy Németországba utazhassak kilenc társammal együtt. Indulás előtt nagyon izgultam, éjszaka vonaton még nem utaztam. Budapesten a Keleti pályaudvarról indultunk. A vonaton két 8.-os lánnyal kerültem egy fülkébe, és persze az osztálytársam, Frici is ott volt. Minden rendben ment, másnap reggel már Lipcsében voltunk. Itt egy kicsit körülnéztünk, majd átszálltunk arra a vonatra, ami a fogadó városunkba, Groszkorbétába ment. Este elfoglaltuk a szállást, és mindenki lepihent. Másnap elmentünk az ottani iskolába, ahol nagy szeretettel vártak minket. Több napon keresztül tartottak a programok, amelyben volt templomnézés, múzeumlátogatás, csokigyár-látogatás, sportprogramok, grillparti. Megismertem szlovén és német gyerekeket, egy párral email- és facebook-címet is cseréltünk. A német és szlovén lányok nagyon helyesek voltak. Nekem legjobban a csokigyár és a grillparti tetszett.

Utolsó nap Drezdában kirándultunk egész nap, majd este visszaindultunk Magyarországra. Vasárnap reggel a szüleim már a pályaudvaron vártak. Nagyon jól éreztem magam, ha tehetném, visszamennék.

Kerekes Dávid 5.t

BÚCSÚ

Kati néni, akit Szabó Albertnének hívnak

Ötödikbe készülök

A mi osztályfőnökünk neve Kati néni. Amikor először beléptünk az osztályterembe, megpillantottunk egy kedves tanítónénit. A haja barna színű, a szeme pedig tengerkék. Mindig mosolygós és vicces. Csinos ruhákat hord. Ha rosszat csinálunk, mindig megbocsát, és nagyon szeret minket. Sajnáljuk, hogy olyan hamar eltelt ez a négy év. Örülünk, hogy ő lett az osztályfőnökünk.

***

Az első tanítónénim Kati néni. Nagyon szépen öltözködik. Rettentő kedves és megértő. Mindig figyel ránk, állandóan jókedvű. Szeret bennünket. Kati néni játékosan, viccesen, ügyesen tanít minket. Ha kell, kiáll mellettünk. Sajnáljuk, hogy jövőre nem ő fog minket tanítani. Nagyon szerettük őt, örülünk, hogy a diákjai lehettünk.

***

Kati néni első osztálytól kezdve nagyon kedves, jószívű és megértő. Sokat nevetünk vele. Amikor elmentünk Magyaróra, akkor mindig jó programokat talált ki. Az órái mindig izgalmasak. Sajnos ebben az évben el kell búcsúznunk tőle. De mi mindig fogjuk szeretni.

4. zések

Alig várom, hogy ötödikes legyek. Kicsit félek a felsőtől. Vajon milyenek lesznek a tanárok? Bárcsak olyanok lennének, mint Kati néni! Szeretnék új tantárgyakt megismerni, mint például a történelem. És vajon ki lesz az osztályfőnököm? Remélem, hogy jószívű és megértő lesz. Mi lesz akkor, ha nem találok a tantermeket? Mindegy, majd csak kiigazodom rajtuk. Nehéz lesz évvégén elbúcsúzni Kati nénitől.

Aranyat köptünk:

- A kidülledő szemükkel szerzik meg a táplálékot a békák.
- A hullók szőrös állatok, 36-40 fokosak.
- Amikor a pára lecsapódik, füst lesz.
- A fa törzse termeli a vizet.
- A ló farkát szőr borítja.
- A feketeterítő szőrös.
- Az anyakutya a Kanca, Kanc, Kan.
- A csiga testrészei a fej, tor, potroh.
- A csiga megy.
- 1837. 38-án.
- Vannak olyan fényképek, amit emberek készítenek.
- A síkság vizes terület.
- Egyszer egy vándorlegény ott legelt a fa alatt...

(gyűjtötte: Szabó Albertné)

VERSEK A CSALÁDRÓL

Családi körben

Este a küszöbre lépve
A Tom és Jerryt nézve
A bakukant kérve
A bakterházt, éppen
A Családi kört tanulom
A tévé előtt magolom.
Most jöttem edzésről
A verset magolom a vécéből.
Most jöttek ki a barna medvék,
Tanulom a verset anyám kedvéért,
A vécén piroslott a fejem épp,
Már nyugalomban vagyok én.

Kerekes Dávid 5.t

Kürtösi Krisztina 3.s

Az én családom

Az én családom ilyen lesz:
Jól fogunk élni, gazdagok leszünk,
Lesz három-négy gyermekünk.
jó szülő leszek,
De néha ha rosszak, fegyelmek.
A családom ha szundít, vajon álmukban mit
kívánnak?
Kicsi autót vagy bármi mást,
az a fontos, hogy összetartson a család.

Kaiser Kevin 5.t

Kréusz Márton 3.s

Pakodi Csenge 3.s

APRÓSÁGOK

Gusztávból csillagász lesz

Gusztáv egy 9 éves kisfiú, és csillagász szeretne lenni. Már rengeteget tanult a tejútrendszeréről, és minden este nézi a csillagképet az égen. Másnap aztán az apukájától kapott egy szép könyvet, aminek a címe ez volt: A világegyetem képes atlasza gyermekeknek. Gusztáv nagyon örült neki. Tanult belőle a ködökről, a galaxisokról, és a csillaghalmazokról. Hétfőn, amikor az iskolába ment, vitte magával a könyvet is. Amikor az osztályterembe ért, Máté és Bálint örömmel fogadták őt. Gusztáv megmutatta a szép könyvét, Bálint és Máté pedig boldogan hallgatták végig Gusztáv mondanivalóját. Így – mivel sokat tanult – nagy korában csillagász lett belőle.

**Petricsák Viktória, Darabos Sára,
Darabos Vera, Oczelka Beatrix 3.s**

A kismalac és a csiga

Hol volt, hol nem volt, még az Óperenciás-tengeren is túl élt egy kurta farkú kosmalac, úgy hívták, hogy: Malac Marci. Magányosan élt, nem voltak barátai. Az erdő egyik szélén élt, és egy szép napon találkozott Csiga Ricsivel, aki az erdő másik felénél lakott. Jött-jött Csiga Ricsi, majd odaért Malac Marcihoz.

- Hogy hívnak?- kérdezte a csiga.
- Malac Marcinak. – mondta a malac. És téged?
- Csiga Ricsinek. Leszünk barátok?
- Hát persze. Úgyis magányos vagyok. – felelte a malac.
- Én is.- mondta a csiga. Végül barátok lettek.

**Kürtösi Kriszti, Nánánsi Enikő,
Pakodi Csenge, Tancsa Balázs 3.s**

Horváth Gergő 3.s

Németországi életképek

Kiadja: Alapítvány a Vajda Péter Utcai Általános Iskoláért

Főszerkesztő: Szilvay Gáborné

Tördelő szerkesztő: Sipeki Ágnes

Cím: 1089 Budapest, Vajda P. u. 25-31.

Tel.: 333-4913

